

www.e-rara.ch

**Suidae Historica, Caeteraque omnia quae ulla ex parte ad cognitionem
rerum spectant ...**

Suida

Basileae, 1581

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-104619>

Initium Literae Ψ. PS

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

sexagesimaquarta Olympiade in certamē descendit, & fabulas edidit centum & quinquaginta. Vicit tredecim. Hic secundum quosdam larvas & scenā inchoavit.

CHOBRYLVS Samius. Quidam Iasen sem, alij uerò Halicarnassensem tradunt, qui fuerit temporibus Panyasidis, & Persicis, Olympiade septuagesimaquinta. Adolescentem Samij cuiusdam fuisse seruum, hominem formosissimum, Samoq; profugum: Herodoto historico assidentem, eloquentiam adamasse: cui & in delicijs eum fuisse tradunt. Sed poeticam amplexū esse, & obijisse in Macedonia, apud Archelaum regem. Scripsit hæc: Atheniē sium uictoriā, contra Xerxem, pro cuius poematis singulis uersib. accepisse aureum statuerem fertur: decreto facto, ut cū uersib. Homerī recitarentur. Lamiaca, & alia quædam poemata illius extant.

Scripta.

Verè aurea carmina.

χοιρίον μυσηλακῶν.) In Cereris inijs porcus sacrificabatur. ea enim bestia illi deæ sacra est.

ἀκροκορυθία εἰκας χοιροπαλῆς.) Videris in Acrocorintho porcos uenditura esse: id est, fore meretrix Corinthi, ubi pudē da muliebria porci appellantur. Misceto nos amicitiaē haustu.

χύτραν τέθειν.) Ollam alere. In tectis ollas collocabant, ne accederent noctua.

χύτρας ἰδρυτέον.) Aristophanes: Quid aliud, nisi ut pacem ollis sanciamus? Aras enim dedicaturi, aut simulacra Dei alicuius, legumina elixa pro primitijs offerebant dedicatis, ob memoriā grati animi de primo uictu. Aristophanes in Danaïs: Testor Iouis Hercei ollas, cū quibus ara dedicata est olim. Interdū etiā sumptuosiore hostia dedicabant. Mercuriales uerò statuas pro foribus & alia sigilla dedicantes, quo expeditior esset erectio, ollas polentē adhibebāt. Cōquesti, magni sumptus esse, alijs uictimis eam dedicarūt. Illi nube infesta belli profligata, pacē amplexi sūt, eāq; sanciuērūt uictima immolata.

χύτριδος.) Chytrinda ludus est. Sedet aliquis in medio: reliqui circumcursantes eum feriunt, donec aliquem attigerit, qui pro ipso sedeat.

χύτροπος.) Salustius ingrediēs & exiēs uidebat ollas immaculatas, & fumi expertes, tanquā in foro uenum expositas. Maximi autem id faciebat, si longo tempore uictu ignis experte uterentur.

χύτροι.) Festū Athenis, qd' eodē die quo Choes agebat, in quo omnis generis semina in olla elixa, Baccho & Mercurio of

ferebant. Theopompus autē dicit, conseruatos ē diluuiō coxisse omnis generis semina in olla: unde sic uocari festū, & libasse congios Mercurio terrestri: de olla uerò nunq; gustasse. Hoc autē eos fecisse, qui euaserint, Mercurij placandī causa, pro de functis etiā. Id autē festum celebratur mē se Anthesterione, ut tradit Philochorus.

χύτροι, Chytri, urbs Cypri.

INITIVM LITERAE Ψ. PS.

PSAMMETICHVS, Aegyptiorum rex, Azotū urbē obsedit, donec expugnauit, q̄ urbs obsidionē diutissimē omnīū urbium, quas nos scimus, tolerauit: ψαμμακιστογόργα.) Confecta uox est ab arenis, centurijs & Gargaris, Psamma collogargara.

Diluij memoria.

Azotus.

PSANTHEOPHANICHVS, dictus est a Pharaone Iosephus: hoc est, occultorum inuentor.

ψάει.) Tanquam animatam Dei arcā nequaquam attingat.

ψαφάρων.) Appianus: Hānibal, dux Carthaginensiū, Pyreneis mōtibus superatis, in Celticā transijt, quæ Gallia nunc dicitur: per eamq; itinere facto, ad Alpes uenit: easq; quāuis prærumpas, audacissimē cōscendit per magnas ærumnas. Ac syluas quidem succidit & cremauit, flammā autem & cineres aqua & aceto extinxit: itaque mollitas rupes atq; friabiles factas, ferreis malleis fregit, & peruias fecit.

Hannibalis Alpium transitus.

ψαῖται.) Placentæ, farina oleo & uino imbuta: quas adolebant dñs.

ψεκας.) Dicit de ijs qui sputo abūdant. Sic Antimachus poeta cognominatus est Psecas, id est pluuiā, quod inter colloquendum sputo familiares aspergeret. Etiam Olympicus quidam sic dictus est.

ψαδραταφάξυος πλέα.) Plena grandiu mēdaciorum. ἀτράφαξυς, atriplex, genus holeris est, quod citō grandescit.

ψαδέρχεαφος δίκη, ἢ ψαδέρχεαφης.) Si quis aliquē in eade Mineruē pro erario inscripserit, aut plus quā ille deberet, inscripserit: dabit in eum actio falsę inscriptionis. βυλδσως δίκη, Insidiarum uerò actio dabit ijs, qui cū olim debuissēt, æs alienū dissoluerant. ψαδερκλησία eodē ptinet, cū quis se falso testimonio oppressum, dānam, atq; in ararios relatū esse contendit.

ψαδρόπωμα.) Aristophanes: Si qñ in pugna quapiā in humerū cecidissent: abstergebāt sese, ne cecidisse uiderent. Id luctuæ genus pseudoptoma, quasi falsum lapsum dicas, appellat. Sentētia est: Maiores nostri, etsi alicubi uicti essent, cladē tñ illam

Disimulatio & emendatio cladis.

illam refarciebant, uictoresque superabant, ut ijs nihil ex priore uictoria commodi accederet.

ψιδόπυρα.) Strategema est, cū noctu multæ pyræ accenduntur ad percellendos hostes.

ψεῦδος.) Mendacium est, humana felicitas. Dauid: Ego dixi in raptu meo, Omnis homo mendax.

ψιδόεντα.) Deceptum ab impostore, non oportere desistere pugna. Nam illi & consilia & rationes uariæ suppetebāt, quò bellum conficeret.

ψεῦσον.) Sophocles: Ne frustrare nos, ô Iupiter, spe concepta.

ψηφολόγοι.) Calculorū lectores, id est, impostores, qui celeritate transferendi calculos fallunt.

Calculi nigri, alibi.

ψηφος.) Non suppetent uires, etiam si tu septies decreueris. Senes enim subinde decernebant, quid agendū esset, quid non? Niger calculus condemnabat, albus absoluebat. Nō desinetis facere decreta, donec uos aliquis pedibus correptos, præcipientes deiecerit.

ψηχει & πέτραν ὁ πολὺς χρόνος, ἐδὲ σιδήρεα
Φείδεται: ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπάνη.
Cominuit & petrā longū tēpus, neq; ferro
Parcit: sed una omnia perdit falce.

ψευδεῖς.) Veneris susurrantis ædes, atq; Cupidinis: & ψευδεῖς ἐρμῆς, Mercurij susurrōnis, quas primus cōdidit, Zopyro autore, Theseus, posteaquam Phædra Hippolytum per calumniam apud ipsū detulerat. Alij humaniorem causam afferunt, quòd hominēs ibi conuenientes, arcana sua exponerent, & inter se quæ uellent susurrarent.

ψιλός.) Psilus, id est nuda uel uelutim acies est ignauissima, q̄ opponitur exercitui nudorū atq; inermium: ortoq; tumultu, illa primū cæditur.

οἱ μοι κακοδαίμων ψιλὸς αὐτὸν στρατεύσομαι.) Heu me infelicem, denuò nudus militabo. Romani huiusmodi milites Auxilia uocant, ob expeditum usum, & opis ferendæ celeritatem.

ψιλοί.) Nudi, non armati, qui pugna tēpore quouis aut lapide aut ligno, aut alio telo utuntur: aut sagittarij, quòd armatura tenui utuntur. Tragicus: Adeo te nudus, non habens unde uiuam.

ψίλωθρον.) Psilothrum, medicamentū quo pili euelluntur.

PSITTACVS.) Aues quæ cōsimilem humanę linguam habent, & genarū formam, humanum sermonem imitari

possunt: ueluti psittaci, picæ, & similes.

PSITTALIA, insulula circa Athenas.

ψόα.) In lumbis siti sunt renes, quibus appetitiōes cieri solent. Dauid: Lumbi mei impleti sunt ludibrijs.

ψολοκομπεῖα. Fulminum alia dicuntur catabatæ, à descensu: alia psoloentes, ab ardore, quæ tactu statim perdunt: alia argeres, candida, siue bruta.

Fulmina.

ψοφοδής.) Psophodees, ita timidus, ut ad quemuis strepitum expauescat.

ψόφος.) Strepitus seu sonus, alius est facultate, alius actu: ac alia strepere possunt, alia non. Ac quæ strepere possunt, solida sunt, & læuia, in quibus est strepitus facultate, cum agunt, quatenus sunt strepitu prædita. Nam habilitas ad strependum, est strepitus facultate. Cum uerò & potest, & agit, est strepitus actu. Est autē strepitus, ictus aeris, qui certo modo fit. Ut enim fiat strepitus, opus est collisione duorum solidorū & leuium corporum, subito inter sese contactu. In his enim qui comprehenditur aer, subito elisus, strepitum ciet. Neq; enim mollia corpora strepitū faciunt, ueluti spongia aut lana: neq; etiā dura, placidē & paulatim collisa. aer enim prius per partes ueluti frangitur. Itaq; uehemēs durorū corporum concursus requiritur, ut multus interiectus aer cōprehēdat, qui inclusus & subito expulsus efficit strepitum. Ictus enim eius exitū anteuertens excludit, & simul (ἐκπύρρῳ) elidit. Mollia uerò nō strepunt, eò quòd nō possunt aerē excludere inclusum. Per meatus enim (rara enim sunt mollia) cōminutus exit. Maxime etiā læuore opus est feriētibus, quò strepitus maior fiat, eò quòd plus aeris cōprehensum subito eliditur. In ijs uerò quæ læuia nō sunt, cōminuitur in cavitatibus, quæ plures sūt, nec subito exit. De (πῶς ἢ χῆς) sono alia plura dicit, q̄ prætermisimus. Strepēs autē, aut resonās est, qđ pōt unū & continuū aerē cōseruare, usq; ad auditū. Est autē cognat⁹ & insertus aer cavitatibus auriū, iuxta ipsam meningē.

ψόφος παλέως.) Strepitu plenus, id est turbulentus seu tumultuosus. De Aeschylō loq̄tur. Verba em̄ eius magnā quidē speciē habēt: sed si ppius intuearis, nihil rei subest. Propterea eū dicit ἀξύνετον, id est cōfusum, pturbatū, & ineptē cōponentē, iactabundū: p̄cipitiōrū factorē, qđ magna uerba faciat: & obstrepiloquum, & igniruptū. πυρράγῃ enim dicuntur fictilia: quæ dum igni torrentur, rumpuntur.

Aeschylō dicit.

ψωλὸν ὁρέσθαι δὲ σὲ μέγχι τρυφίῃ.) Cutis tibi detrahēda est usq; ad (caput) pudenda. Prouerbiū extat apud Aristophanem in Equitibus, dictū de ijs qui multū cutis amiserunt (Πῆ τ' μέγχι πολλῷ διεσκυμένων.) Aegyptij ψωλοὶ dicuntur, exco-
ti, id est, circūcisi. μολγὸν ὁρέσθαι σὲ δὲ, Mulgere te oportet: id est, depeculari ærariū.

ψωμίζετα.) Aristophanes: Πίστευμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζετα, Noui quib. rebus inc-
scetur. Pasces nos pane lachrymarum.

ψωμοκέλακες.) Psomocolaces, parasiti, qui ob unctam quadram adulantur.

PSYLLI, gens Libyæ.

ψύλλα.) Aristophanes.

Rogabat modò Charephontem Socrates,
Pulex quot suos pedes saliret?

Traditū autē est, pulicem 6 pedes habere.

* ψύρα τ' Διόνυσον ἄγοντες.) In Psyrā Bac-
chum agentes. Apud Cratinū extat pro-
uerbiū. Psyra uerò uilis insula est, & par-
ua, iuxta Chium, quæ uinū ferre nequit.
Vsurpamus itaq; prouerbiū, de ijs qui in
cōuiuio nō potant, itēq; de rebus uilib.

ψυχαγωγῶ.) Aristophanes: apud Scia
podēs lacus est, ubi Manes elicit Socrates.
In Manibus eliciēdis, præstigijs quib-
dā utūtur aduersus mortuos. Cū em̄
ad ea loca peruenerūt, unde duci possūt
animæ, quas desiderāt ij quib. illis opus
est, eō ueniunt, ubi mortui sunt ij, quorū
Manes eliciunt: nec euestigiō inueniūt
locū, sed ad hūc modū indagāt. Nigrum
arietē adhibēt, eūq; uel altero eius cor-
nu, uel anterioribus pedib. cōprehensib.
erectū posteriorib. circumducūt. Is uerò
placidē admodū ducentē sequitur. Vbi ue-
rò puentū est eū in locū, in quo ille uel
illa sita est: ibi se aries ultò p̄sternit. Quo
facto, illo remoto & occultato, uarijs sa-
crificijs & incātamētis adhibitis obam-
bulant & circumeunt illas, & audiūt lo-
quētes, & causas propter quas irati sint,
sciscitantur. Etiam * Antoninus imperā-
tor elicit Manes patris sui * Cōmodi.

ψυχή.) Anima, seu animus, spiritus in-
telligens. Partes animi aut species sunt
tres: Ratiocinās, Animosa, Appetēs. Ne-
cessariō igit & triplex uitę ratio fuit, qua
rū quælibet tres illas habuit, sed ad unā
imperantē uniuersa sese cōformauit. Ac
prima quidē rationem secuta est ducē,
cuiusmodi uita & Respublica sub Satur-
no fuit. Alia, quæ iracūdia inflammata,
in bella & pugnas ruit, principat⁹ & glo-
riæ cupiditate æstuās: cuiusmodi sūt nar-
rationes historiarum. Alia, quæ appetitu

regit, luxu & delicijs diffuēs, corrupta, Vita Vene-
re. abiecto & effœminato animo, ignauia
dedita, in luto uoluptatum porci instar
uolutata, auara, seruilis, nihil præclarum,
nihil ingenuum suscipiens, infirma & be-
luina, gula & inguine perpetuò metiens
felicitatem, non animo prædita genero-
so, corporis instar resoluti & eneruati u-
no in loco iacēs, neq; se amplius moue-
re potest. * Ac multo abiectiorem age-
bat uitā ijs hominibus qui nunc gignun-
tur, atq; in terris degunt. Plato, brutorū
animam in suis Dialogis mortalem esse
confessus est. Animæ uniuersæ affectio-
nes, utriusq; partis sunt, & nō animę pro-
pria: eodemq; modo * intellectio, quæ
uiuendi causa est animātibus, infima &
extrema pars animæ. τὴν γὰρ φύτικὴν δυνά-
μιν, facultatē em̄ siue gignentē, siue pro-
ducentē, siue crescentē & alentē, quæ est
in stirpibus, uiuēdi causam facit Aristot.
Nihil em̄ huius expers uiuere potest. Ea
itaq; uiuūt, q̄ uel sola illa sunt p̄dita, stir-
pes inquā: unā autē essentiā esse uult ani-
mę, è diuersis cōpositā essentijs, & unīfā.

ψυχικὸς ἀνθρώπος.) Animalis homo. Ex
animo & corpore cōstat homo. Cū igit
agit aliqd quod Deo p̄batur, spiritualis
dicit, & nō ab anima nominatur, sed ab
alio maiore honore: ea scilicet actiōe q̄
est à spiritu. Neq; enim sufficit anima ad
perfectū officiū, nisi spiritus auxiliū ascie-
uerit. Ut autē carnalis homo dicit, q̄ carni
seruit: sic animalē uocat Apostolus, eū q̄
humanis rationib. res cōmittit, & spirit⁹
efficaciā nō admittit. Cū ea uirtute uiui-
mus, spirituales dicimur: cū uerò impin-
gimus, & uilis naturæ impulsu contrariū
aliqd agimus, terrā nos appellat. Et pro-
pheta: Percutiet, inqt, terrā sermōe oris
sui. nō de terra loquens, sed de peccatis.
& alio loco: Fuit oīs terra labiū unum *:
de peccatis loquens. & Abrahamus sese
extenuās, dicit: Ego uerò terra sum, & ci-
nis. & iterū: In uita ei⁹, in nihilū redierūt
interiora eius. de uētre loquens. Animæ
eorū q̄ uiolēta morte pereūt, nō sūt dæ-
mones, secundū uulgare opinionē, sed
peccantiū: nō quod eorū essentia mute-
tur, sed q̄ uolūtas eorū, improbitatē illo-
rū imitat. Hoc & Christ⁹ dicebat Iudeis:
Vos (ē patrē) patris uestri diaboli estis.

ψυχομαχῶντες.) Polybius: Romani ani-
mosē pugnantes, annos ferē 15, re mari
gerenda prorsus abstinerunt. Secutus
etiam deinceps conatus, magna ex par-
te de uita certamen fuit.

ΔΕΥ.